

денъ да връща и да припкамъ, па сѣ нищо са не познава въ къща:—*беза*. Кога го удари вече на една дремъ, кога го одомътъ дремота. *Л. Д. 71 р. 135.*—Удари го на пийнство, пустился пить.—**Удряне** *с. с.*: Хласканіе и удряніе дѣтето по главѣтъ. *Л. Д. 69 р. 103.* Ненадѣйното удряніе на блѣскавъ свѣтлинъ въ очиты. *ib. 73 р. 77.*

Удвож *м. св.* **Удвойвамъ** *м. дл.* удвою, удваиваю: Едно количество пары—ся удвоява. *Л. Д. 1873 р. 219.*

Уджуркамъ *м. св.* помѣшаю мутовкой: Постно ястіе—сухъ фасуль, варенъ на чорбъ и уджурканъ. *Ч. 28.*

Удирж *м. св. у Рак.* изслѣдую: Ръкописи чърковни и исторически на кожъ или на книгъ писани да ся удиржъ прилѣжно. *Пк. 23.* Това ще разлѣ голѣмъ свѣтъ да удиримы наше баснословие и други много нуждны за нашъ старъ историкъ. *ib. 12.*

Удовѣж *м. св.* овдовѣю: Никифоръ станалъ и сега мжъ на удовѣлжѣ царицѣ Теофаниѣ. *Р. 12.*

Удовѣца *с. ж.* вдовица: Продава се коня Капетана, Продава го була удовица. *Пс. 3, 176. вм. вдовица.*

Удолу *нар. вм. долѣ*: Сви угоре, сви удолу, сви гла'ата псонса (искра). *М. р. 532. (гит.).*

Удомж *м. св.* **Удомявамъ** *м. дл.* водворю,—яю: Заради това дайте да побръзамы... и да удомимъ и у насъ наукѣтъ и знаяніето. *Л. Д. 69 р. 182.* Вѣстници и періодически списанія да удомявать всяду у насъ духа, права и потрѣбѣтъ на врѣмято. *ib. р. III.*

Удоскорость *нар. (= скорось, преди малко), недавно. Шуми. сПс. 1, 175.*

Удращж *м. св.* **Удрасквамъ** *м. дл.* оцарапамъ,—пываю: Това момче прилича на котка, която са увива около тебе само въ такавъ случай, ако имашъ въ ръцете си мазно парченце, а щомъ го изѣде, то глѣда да та удраще. *З. 334.* Лицето ѣ—червено, удраскано, кърваво и безобразно. *З. 36.*

Удрѣмж *м. св.*—дрѣмка, задремлю: Дремка удрема Яница,—И той часъ се собудя. *Ч. 331.*

Удрѣхнувамъ *м. дл.* дряхлѣю, слабѣю: Спорядъ това дѣтето си не развива и не оягчава, нѣ удрѣхнува и омръшявава. *Л. Д. 69 р. 100.*

Удрипавѣж **Удрипамъ** *са м. св.* оборвусъ, обношусъ: Удрипавѣлъ, като яболкарскы конь. *Ч. 234.* Удре(и)палъ са като яболкарскы конь. *Кп. 141.* Азъ съмъ единъ хамалинъ сѣтенъ сиромакъ и удрипанъ. *Х. II, 7.*

Удрѣжж *м. св.* удержу: А майчина ти любовь заръ не може та